

کافی است مروری گذرا بر عناوینی که رهبر معظم انقلاب اسلامی در ابتدای هر سال برای آن معین می‌کنند داشته باشیم؛ از سال۱۳۸۷ به بعد تمام سال‌ها با شعار اقتصادی آغاز شده‌اند یا دست‌کم رنگ و بویی از اقتصاد داشته‌اند و شاید امروز که کشور با مشکلات اقتصادی دست و پنجه نرم می‌کند، چرایی اشاره انگشت رهبری به سوی «اقتصاد مقاومتی» را بیش از پیش درک کنیم. آبان ماه ۱۴۰۱ بود که روزنامه قدس در گفت‌وگویی مشروح با سیدیاسر جبرائیلی، رئیس مرکز ارزیابی و نظارت راهبردی اجرای سیاست‌های کلی نظام، ابعاد مختلف وضعیت اقتصادی کشور را مورد واکاوی قرار داد و اکنون به بازخوانی بخش‌هایی از آن می‌پردازیم تا شاید پاسخ این پرسش را بیابیم: «چرا با وجود تأکیدهای ۱۵ساله رهبر معظم انقلاب اسلامی بر ضرورت تقویت اقتصاد کشور، اما امروز در موضع ضعف اقتصادی قرار داریم؟» پرسش و پاسخ‌های پیش رویتان را بخوانید.

مهم‌ترین دلیل ناکامی‌های اقتصادی دهه۹۰ این بود که در این دوره به استحکام ساخت درونی قدرت توجه نشد و مسئله پیشرفت کشور از کانال نگاه به بیرون دنبال شد؛ یعنی آنچه باید عمل می‌شد، اقتصاد درون‌زا و برون‌گرا بود ولی ما دنبال برون‌زایی اقتصاد بودیم

■ **گفت‌وگو را از اتفاقات دهه۹۰ و سقوط بسیاری از شاخص‌های اقتصادی کشور آغاز کنیم؛ موضوعی که مورد انتقاد رهبر معظم انقلاب هم قرار گرفت. به نظر شما علت شرایط اقتصادی دهه۹۰ چه بود و آیا ریشه آن به سال‌های قبل‌تر از آن دهه هم برمی‌گردد؟**

همان‌طوری که اشاره کردید، اقتصاد ایران در دهه۹۰ شاخص‌های مطلوبی به یادگار نگذاشت. باید پذیرفت طبیعتاً وقتی در یک حوزه پراهمیت، ضعف پیدا می‌شود، قوت‌ها و دستاوردها در حوزه‌های دیگر، از نقطه تمرکز افکار عمومی دور می‌شود؛ آن هم در این جنگ شناختی تمام‌عیار امروز که دشمن به سبب مزیت مطلقی که در حوزه رسانه دارد، در مسیر دسترسی حاکمیت به افکار عمومی مردم اختلال و انسداد ایجاد کرده است. اما اگر بخواهیم واقعی به صحنه نگاه کنیم و به‌عنوان مثال از زاویه یک سند بالادستی، پیشرفت کشور را ارزیابی کنیم، من سند چشم‌انداز۱۴۰۴ را انتخاب خواهم کرد؛ در نسبت با این سند، کشور دستاوردهای شگرفی در حوزه‌های علم و فناوری، سلامت و امنیت، استقلال و اقتدار، همبستگی ملی و الهام‌بخشی و تأثیرگذاری در جهان و منطقه به ثبت رسانده است، اما متأسفانه هنوز کاستی‌هایی در حوزه اقتصاد و عدالت اجتماعی وجود دارد که ناشی از عملکرد ضعیف دهه۱۳۹۰ است. این عملکرد ضعیف دلایل متعددی دارد که بخشی از آن‌ها اجرایی و عملکردی و بخشی دیگر، فکری و رویکردی هستند که البته قاعدتاً قابل تفکیک هم نیستند چون عملکرد متأثر از رویکرد است.

اگر بخواهم مهم‌ترین دلیل ناکامی‌های اقتصادی دهه۹۰ را بیان کنم،